

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Clementis VIII. Constitut. XCIX. de erectione Conventuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

natas non incurrant, ex eo quia verbum *incurrant* non importat poenam latam: & quod tale Decretum unum tantum casum punit, non ceteros ibidem contentos.

3. Verum doctrina, seu sententia hujus Auctoris videtur eludere decretum: Etenim in meo Codice Decretum loquitur per verba imperativa --- *pœnas incurrant*, quæ important poenam latam, & non ferendam, ut docet Sayr. *de Censur. lib. 1. cap. 11. num. 8.* & cum meo Codice concordant Pac. *Jord. lib. 3. tit. 6. n. 24.* Barbol. *in Sum. decis. Apostolic. collect. 254. num. 14.* Nicol. *in flosc. verb. Regul. n. 34. Concil. Provinciale Neapolitanum editum anno 1700. in Appendice pag. 275.* Et quod poenæ hujus Decreti sint latæ sententiæ, tenet in puncto Ventrigl. *part. 1. adnot. 23. §. num. 33.*

4. Quod autem Decretum non tantum unum casum de Dimissoriis non concedendis Episcopo non Diocesano, sed etiam alios ibidem expressos, in quibus defecerint Superiores, puniat, patet legenti totum tenorem Decreti, & verba in fine posita, ibi --- *quod qui non fecerint*, in plurali non autem in singulari, ut male sibi fingit Passer. concepta sunt: Quodque poenæ ibidem inflictæ sint Papæ reservatæ, patet ex verbis finalibus Decreti, & tenet Gav. *in Manual. Episc. verbo ordo in genere num. 36. & 37.*

5. Et quatenus per possibile poenæ in Decreto contentæ non essent sententiæ latæ, sed ferendæ (quod expressè negatur,) possunt ne Superiores Regulares ex causis sibi placitis, & ex suspitione, aut opinione probabili, ac ingenio productis, & Legislatoris declaratione non approbatis, illud impune, & absque culpa contemnere, & eludere) Certè quod non, quia Decretum est Papale, eique contrafaciunt in re gravi, & ideo peccant mortaliter; nam Decreta Apostolica obligant in foro conscientiæ ad illorum observantiam, Fagnan. *de communi in cap. Si quis n. 38. & 39. de Regular.*

6. Episcopi igitur non Diocesani, rejiciant ordinandos Regulares, nisi eis constet Diocesanos Ordinationes non tenere vel absentes, aut impeditos esse, per Attestationem Vicarii Generalis, aut Cancellarii, vel saltem per expressionem in litteris Dimissorialibus Superiorum faciendam, ut Decretum disponit.

7. Ac insuper præter hujusmodi attestationem, à Regularibus pro recipiendis Ordinibus Sacris Episcopo Diocesano, vel non Diocesano præsentatis, posset quoque (si placeret Ordinanti) exigi fides Superiorum, dimissos professionem emisisse juxta præscriptum eorum Regulæ: Necnon juramentum manu propria Ordinandorum in actis Cancellariæ Ordinandis obsignatum registrandum, ipsos id spontè, & libera voluntate fecisse, aut ratum habuisse. Et hoc ac præcludendam viam frequentibus reclamationibus super nullitate professionis ex capite, & prætextu vis illatæ, prout in *Concil. Provincial. 2. tit. 1. Decret. 23.* præscripsit Divus Carolus.

Clementis VIII. Constit. XCIX.

De erectione novorum Conventuum.

S V M M A R I V M.

- 1 Monialium Monasteria possunt transferri non solum, quando malorum hominum periculis sunt obnoxia, sed etiam ubi concurrit eadem ratio, & n. 3. & 4.
- 2 Monialium Monasteria depauperata debent uniri.
- 3 Moniales de uno ad aliud Monasterium translatae an teneantur denuo novitiare, referuntur DD. sententiæ, & n. 6.
- 7 In fundatione novi Conventus, dissensus Regularium præexistentium non attenditur, quoties irrationabiliter denegatur.